هر که با دوستی از دوستانم دشمنی ورزد با او اعلام جنگ کرده‌ام، و بنده‌ام با چیزی به من نزدیک نشده که برای من محبوب‌تر از آنچه بر او فرض کرده‌ام باشد

از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «الله تعالی فرمودند: هر که با دوستی از دوستانم دشمنی ورزد با او اعلام جنگ کرده‌ام، و بنده‌ام با چیزی به من نزدیک نشده که برای من محبوب‌تر از آنچه بر او فرض کرده‌ام باشد، و بنده‌ام همواره با نوافل به من تقرب می‌جوید تا آنکه دوستش بدارم، پس چون دوستش داشتم من گوش او می‌شوم که با آن می‌شنود (یعنی او را به شنوایی حق موفق می سازد)، و چشم او می‌شوم که با آن می‌بیند (یعنی او را به دیدن حق موفق می سازم)، و دست او می‌شوم که با آن می‌گیرد (یعنی او را به انجام دادن اعمال نیک موفق می سازم)، و پای او می‌شوم که با آن راه می‌رود (یعنی به جاهای ناروا وحرام نمی رود)، و اگر از من بخواهد قطعا به او عطا خواهم کرد، و اگر از من پناه بخواهد او را پناه خواهم داد، و در کاری که انجامش می‌دهم به اندازۀ گرفتن جان مؤمن تَرَدُّد نکرده‌ام، او مرگ را نمی‌پسندد و من هم آزار او را نمی‌پسندم».

[صحیح] [بخاری روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در حدیث قدسی خبر داده است که الله عزوجل می‌فرمایند: هرکه دوستی از دوستان مرا آزار دهد و او را خشمگین سازد یا از او کینه به دل گیرد، من با او اعلام دشمنی کرده‌ام. ولی یعنی: مؤمن متقی، و به هر پیمانه که بنده از ایمان و تقوا برخوردار باشد از ولایت الله بیشتر بهره‌مند خواهد بود. و مسلمان با چیزی به پروردگارش نزدیک نشده که نزد پروردگار محبوب‌تر از فرایضی است که بالای او فرض گردانیده، و رو آوردن به طاعات و ترک حرام‌ها می باشد، و بنده همواره توسط نوافل به همراه فرایض به پروردگارش نزدیکی می‌جوید؛ تا آنکه محبت الله متعال را کسب کند. و چون الله او را دوست بدارد، او را در این چهار عضوش توفیق کار درست را می‌دهد: او را در شنوایی‌اش توفیق می‌دهد، پس جز آنچه الله دوست دارد را نمی‌شنود. و او را در بینایی‌اش توفیق می‌دهد، پس نگاه نمی کند جز به آنچه که الله متعال نگاه کردن به آن را دوست دارد و می پسندد. و دستان او را توفیق می‌دهد پس با دستانش جز آنچه باعث خشنودی الله است را انجام نمی‌دهد. و به پاهایش توفیق می‌دهد، بنابراین نمی‌رود جز به سمت آنچه الله می‌پسندد، و تلاش نمی‌کند مگر در آنچه که خیر نهفته باشد. و با این، اگر از الله چیزی بخواهد برایش عطا می‌کند، بنابراین مجاب الدعوه می‌شود، و اگر به الله پناه ببرد او را پناه می دهد و از آنچه می‌ترسد در امان می‌دارد. سپس الله تعالی فرمودند: در چیزی تردد نکردم مگر در گرفتن جان مؤمن و این از روی رحمت به اوست؛ زیرا مؤمن مرگ را دوست ندارد چراکه دردناک است و الله درد مؤمن را نمی‌پسندد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/6337